

VIII kadencja

KANCELARIA SEJMU

Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ KOMISJI POLITYKI

SENIORALNEJ

(NR 53)

z dnia 25 stycznia 2018 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji Polityki Senioralnej (nr 53)

25 stycznia 2018 r.

Komisja, obradująca pod przewodnictwem poseł **Małgorzaty Zwiercan (WiS)**, przewodniczącej Komisji, rozpatrzyła:

- informację **Ministra Rodziny Pracy i Polityki Społecznej** na temat współpracy Polskiego Związku Emerytów, Rencistów i Inwalidów, Caritas i uniwersytetów III wieku w ramach programu ASOS;
- informację **Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego** na temat działalności uniwersytetów III wieku.

W posiedzeniu wzięli udział: **Elżbieta Bojanowska** podsekretarz stanu w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej wraz ze współpracownikami, **Piotr Müller** podsekretarz stanu w Ministerstwie Nauki i Szkolnictwa Wyższego wraz ze współpracownikami, **Janusz Czyż** wiceprezes Zarządu Głównego Polskiego Związku Emerytów, Rencistów i Inwalidów wraz ze współpracownikami, **Bolesław Meluch** członek Rady Krajowego Instytutu Gospodarki Senioralnej, **Artur Pozorek** dyrektor w Mazowieckim Centrum Polityki Społecznej wraz ze współpracownikami, **Jerzy Płókarz** prezes Krajowego Sztabu Ratownictwa Społecznej Sieci Ratunkowej, **Anna Żarek** główny specjalista w Departamencie Pracy, Spraw Społecznych i Rodziny Najwyższej Izby Kontroli, **Tadeusz Kaczmarek** prezes Stowarzyszenia Vis Maior, **Zofia Prasał** opiekunka rodzinna osób z chorobą alzheimera, **Bogdan Szurmak** przewodniczący Rady Seniorów Dzielnicy Mokotów, **Iwona Kałaska** przewodnicząca RS Bemowo, Alina Florczak członek RS Ursus, **Stanisław Trzmiel** wiceprezes Zarządu Grochowskiego Uniwersytetu Trzeciego Wieku, **Anna Dawidowicz** zastępca prezesa UTW im. Haliny Szwarc, **Maria Godlewska** wiceprezes UTW Woli i Bemowa, **Teresa Kołakowska-Bajtlik** kierownik Staromiejskiego UTW, **Grażyna Andziak-Ziemińska** słuchaczka UTW w Warszawie oraz **dr n. med. Rafał Sapała** – stały doradca Komisji.

W posiedzeniu udział wzięły pracownice Kancelarii Sejmu **Elżbieta Przybylska** i **Ewa Soroka** – z sekretariatu Komisji w Biurze Komisji Sejmowych.

Przewodnicząca poseł Małgorzata Zwiercan (WiS):

Dzień dobry państwu. Witam wszystkich bardzo serdecznie. Otwieram 53. posiedzenie Komisji Polityki Senioralnej. Stwierdzam przyjęcie protokołu z poprzedniego posiedzenia Komisji. Na podstawie listy obecności stwierdzam kworum. Witam panie i panów posłów, państwa ministrów, przedstawicieli ministerstw, a także wszystkich pozostałych gości. Porządek dzisiejszego posiedzenia przewiduje rozpatrzenie informacji Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej na temat współpracy Polskiego Związku Emerytów, Rencistów i Inwalidów, Caritas i uniwersytetów III wieku w ramach programu ASOS, w drugim punkcie rozpatrzenie informacji Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego na temat działalności uniwersytetów III wieku. Czy ktoś jest przeciw przyjęciu porządku dziennego? Nie słyszę. Stwierdzam zatem jego przyjęcie. Proszę o przedstawienie informacji panią minister Elżbietę Bojanowską, podsekretarza stanu MRPiPS. Bardzo proszę.

Podsekretarz stanu MRPiPS Elżbieta Bojanowska:

Państwo przewodniczący, panie ministrze, szanowni państwo. Przedstawiliśmy obszerny materiał o współpracy z Caritas Polska, PZERiI oraz z UTW, w związku z czym pozwolę sobie omówić ten temat w skróconej formie. Jednocześnie chcę zaznaczyć, że informacje, które państwo otrzymali i o których za chwilę powiem, to nie są dane za rok 2017. Jak państwo wiedzą, sprawozdania z tego roku wpływają do nas do końca stycznia br.,

potem musi być jeszcze czas na rozliczenie. W związku z tym dane, które znajdują się w materiale, pochodzą z nadesłanych na konkurs wniosków.

W ramach edycji 2017 złożono 1647 ofert, z czego otrzymały dofinansowanie 374 oferty; zaplanowano, że weźmie w nich udział ok. 180 tys. osób starszych.

Zaczynając od PZERI oraz oddziałów terenowych. Związek funkcjonuje jako stowarzyszenie i jest podmiotem uprawnionym do udziału w konkursach ogłaszanych właśnie w ramach rządowego Programu ASOS. Regulamin konkursu, który wprowadzono w 2017 r., przewiduje, że polski związek emerytów jako organizacja pozarządowa oraz każdy jego oddział terenowy posiadający osobowość prawną, może złożyć jedną ofertę. Oddziały terenowe nie mające osobowości prawnej mogą składać oferty, jednak muszą uzyskać zgodę jednostki centralnej, czyli pełnomocnictwa szczególnego do działania w ramach konkursu w imieniu tej jednostki. Oddziały terenowe mogły przedstawić maksymalnie trzy oferty. W roku 2016 to był limit 1+1 (jedna oferta zarządu głównego + jedna oddziału terenowego), a w 2017 r. to były +3 oferty. Gdyby oddziały terenowe polskiego związku emerytów miały osobowość prawną, tak jak to jest w przypadku Caritas diecezjalnych, mogłyby składać samodzielne oferty. Namawiamy oddziały PZERI, żeby postarały się o nadanie im osobowości prawnej, bo to zwiększa możliwość uczestniczenia w tym konkursie.

W edycji 2017 nadesłano pięć ofert: dwie w Priorytecie I – Edukacja osób starszych, dwie w Priorytecie II – Aktywność społeczna promująca integrację wewnątrz- i międzypokoleniową oraz jedną ofertę w Priorytecie IV – Usługi społeczne dla osób starszych. Jedna z tych ofert została odrzucona ze względów formalnych. Pozostałe cztery oferty złożone przez PZERI oraz jego oddziały terenowe zostały ocenione merytorycznie przez dwóch ekspertów i wszystkie zakwalifikowały się do dofinansowania. Kwota dotacji wynosiła ponad 520 tys. zł, przepraszam, to była kwota wnioskowana; związek razem z oddziałami otrzymał około 470 tys. zł.

W materiale szczegółowo przedstawiliśmy poszczególne działania, zrelacjonuje je zatem w pewnym skrócie. I tak np. był projekt „Aktywność społeczna przeciwdziałaniem samotności seniorów”. Celem projektu, który złożył zarząd główny, jest wsparcie społeczne osób starszych pozostających w jednoosobowych gospodarstwach domowych, a więc osób samotnych, pogłębianie ich wiedzy na temat zmian biologicznych, zdrowotnych i społecznych, które zachodzą wraz z wiekiem oraz budowa wewnętrznych i zewnętrznych zasobów przeciwdziałających wykluczeniu społecznemu. Projekt obejmuje prowadzenie warsztatów psychologicznych i poradnictwa społecznego, udzielanie informacji na temat form wsparcia społecznego samotnych osób starszych i upowszechnienie wolontariatu.

Kolejny projekt to „Inter-Aktywny senior III” złożony przez zarząd okręgowy w Opolu. Łączy on popularyzację zdrowego trybu życia z aktywnością społeczną seniorów, a szczególnie dotyczy edukacji komputerowej. Przewidziano m.in. kurs obsługi komputera, szkolenia, wykłady i warsztaty z udzielania pierwszej pomocy przedmedycznej.

„Aktywny senior” to projekt oddziału w Namysłowie. Zakłada on m.in. zajęcia sportowo-rekreacyjne z nordic-walking, gimnastyki korekcyjnej, aqua aerobiku, a także warsztaty teatralne i wokalnno-taneczne, kursy pierwszej pomocy, kursy komputerowe, akcję Koperta życia, wycieczki Szlakiem Piastów do Warszawy i Wrocławia oraz zorganizowanie olimpiady seniorów.

Oddział okręgowy we Wrocławiu zaplanował projekt „Oleśnicki Brzask seniorów”. Celem jest poszerzenie dostępności do usług społecznych dla oleśnickich seniorów, zwiększenie ich aktywności, czynne włączenie w życie lokalnej społeczności oraz w działania kulturalne, edukacyjne, sportowe, a dzięki temu podniesienie jakości życia.

Podsumowując projekty PZERI, które zostały dofinansowane w ramach ASOS. Tak jak powiedziałam, zrealizowano cztery projekty, dotacja wyniosła ok. 470 tys. zł; zaplanowano, że weźmie w nich udział ok. 1120 osób.

Współpraca z Caritas. Caritas Polska funkcjonuje jako kościelna osoba prawna i jest podmiotem uprawnionym do udziału w konkursach ogłaszanych w ramach rządowego programu ASOS. W edycji 2017 oddziały diecezjalne Caritas nadesłały 16 ofert realizacji zadania publicznego. Jak wspominałam, każdy oddział diecezjalny ma oddzielną

osobowość prawną, dlatego każdy może składać wnioski. W Priorytecie I Edukacja osób starszych – zgłoszono sześć wniosków, w Priorytecie II Aktywność społeczna, promującej integrację wewnątrz- i międzypokoleniową – pięć wniosków, w Priorytecie IV Usługi społeczne dla osób starszych – również pięć wniosków. Do dofinansowania zakwalifikowało się 14 oddziałów, dofinansowanie wyniosło ok. 1600 tys. zł. W materiale znajdują państwo szczegółowe informacje o kwotach dotacji na poszczególne oddziały. Wspomnę o niektórych realizowanych projektach.

Caritas Diecezji Gliwickiej złożył projekt „Moje/Nasze Gliwice – ocalić od zapomnienia”. Zaplanował w nim m.in. warsztaty komputerowe, przeprowadzenie warsztatów z aktywnych metod dydaktycznych, zorganizowanie wycieczek i dyskusyjnych klubów książki.

Projekt Archidiecezji Katowickiej nosi nazwę „Bank pasji”. Przewidziano w nim m.in. spotkania warsztatowe Grup Międzypokoleniowych Pasjonatów na temat sztuki i rękodzieła, nowoczesnych technologii, muzyki, tańca, sztuki kulinarnej, turystyki i sportu, a także comiesięczne integracyjne spotkania pasjonatów wszystkich grup, czy zorganizowanie Festiwalu Pasji Osób Starszych.

Projekt Archidiecezji Gdańskiej dotyczył IV Priorytetu, czyli usług społecznych dla osób starszych. Ma on na celu zwiększenie dostępności do usług społecznych, w tym opiekuńczych świadczonych w miejscu zamieszkania i podniesienie ich jakości poprzez rozwój wsparcia umożliwiającego zaspokojenie specyficznych dla wieku podeszłego potrzeb osób o ograniczonej samodzielności, które wymagają opieki i pielęgnacji, popularyzowanie zdrowego trybu życia wśród osób starszych. W ramach tego projektu m.in. prowadzono punkt informacyjny dla opiekunów i potencjalnych opiekunów osób starszych o ograniczonej samodzielności, cykl kompleksowych szkoleń dla opiekunów sprawujących opiekę nad osobami niesamodzielnymi, darmowe konsultacje specjalistyczne.

W działaniach realizowanych przez Caritas zaplanowano udział około tysiąca osób.

Trzeci podmiot, o którym dzisiaj rozmawiamy, to uniwersytety trzeciego wieku; funkcjonują one jako stowarzyszenia, związki stowarzyszeń bądź fundacje. W ramach edycji 2017 UTW złożyły 58 ofert, z czego 35 w Priorytecie I, 13 w Priorytecie II, 5 w Priorytecie III – Partycypacja, i 5 w Priorytecie IV – Usługi. Dofinansowano 14 ofert na kwotę 1149 tys. zł.

Przykładowe projekty UTW. Projekt Stowarzyszenia Pszczyńskiego UTW to „Seniorzy dla seniorów i z seniorami”. Zaplanowano w nim zorganizowanie wielu nieodpłatnych zajęć z podstawowej obsługi komputera, przeprowadzenie lektoratów z języka angielskiego, zajęcia ruchowe z pilates, wykłady z dziedziny kultury, wykłady propagujące zdrowy styl życia, wyjazdy do teatru i filharmonii, a także np. wycieczki Szlakiem Orlich Gniazd.

Stowarzyszenie UTW w Gliwicach realizowało projekt „Zdrowy senior aktywny społecznie”. Były wykłady na temat profilaktyki zdrowia, aktywności społecznej, debaty tematyczne oraz wypracowanie rekomendacji dotyczących zdrowego i aktywnego modelu życia seniorów, działania wolontaryjne seniorów-uczestników w ramach wspierania realizacji działań merytorycznych, różnego rodzaju zajęcia fizyczne, ruchowe, prozdrowotne, wyjazdowe warsztaty zdrowia, w tym wyjazdowe warsztaty animacyjno-integrujące.

Przykładem innych działań UTW jest np. projekt Stowarzyszenia Szprotawski Uniwersytet Trzeciego Wieku pod nazwą „Zaradni seniorzy”. Zaplanowano m.in. organizację cyklu wykładów na temat rad seniorów i głównych zasad ich funkcjonowania, indywidualne konsultacje z tutorami, opracowanie lokalnej strategii rozwoju na rzecz seniorów i broszury informacyjnej na temat rad seniorów, zorganizowanie wydarzenia Forum Seniorów.

Projekt Błońskiego UTW, to „Bank Samopomocy” Błoński System Wsparcia Seniorów. Ma on na celu wzmocnienie działań seniorów w zakresie ich samoorganizacji i samopomocy oraz pokazanie i wdrożenie narzędzi wyzwalających aktywność społeczną; wsparcie kompetencji i umiejętności seniorów w opiekowaniu się innymi seniorami, czyli seniorzy seniorom ofiarowują swój czas i ci bardziej sprawni pomagają mniej sprawnym; zaplanowano także pilotażowe utworzenie Banku Wymianu Czasu i Usług.

Podsumowując – działania UTW dofinansowano kwotą ok. 1500 tys. zł, zaplanowano w nich udział około 2300 osób starszych.

Chcę jeszcze poinformować, tego nie było w materiale, że już 1 grudnia 2017 r. ogłosiliśmy konkurs ASOS na rok 2018. Termin składania ofert minął 22 grudnia. Napłynęło 330 ofert. PZERIi oraz jego oddziały złożyły 7 ofert, Caritas 20, UTW 43 oferty. Projekty zostały już ocenione pod względem formalnym i przekazane ekspertom do oceny merytorycznej. Dziękuję bardzo.

Dodam tylko, że pewnie więcej szczegółów o UTW poda pan minister, bo MNiSW ogłasza specjalny konkurs Wsparcie Uniwersytetów Trzeciego Wieku. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Małgorzata Zwiercan (WiS):

Dziękuję bardzo, pani minister. Otwieram dyskusję. Kto z państwa zaproszonych gości chce zabrać głos? Przepraszam bardzo, może przedstawiciele Caritas lub związku emerytów... Zanim więc wypowiedzą się goście, poprosimy panią z PZERIi. Bardzo proszę.

Sekretarz ZG PZERIi Katarzyna Lenkiewicz-Piontek:

Katarzyna Lenkiewicz, Zarząd Główny PZERIi. Bardzo dziękujemy pani minister, za przedstawienie informacji, rozumiem, że za 2017 rok. Rok 2016, jeśli chodzi o nasz związek, to był dużo, dużo słabszy. Chciałabym zwrócić uwagę na jedną formalną rzecz. Na str. 2 tego materiału w odnośniku na dole strony jest napisane, że w latach 2014-2015 limit dla organizacji wynosił 1, czyli 1 oferta na jedną osobę prawną. To chyba nie jest tak. My np. mamy więcej zrealizowanych wniosków. W 2012 r. przyjęto od nas do realizacji 5 wniosków, z zarządu głównego plus 3, w 2013 przyjęto 2 wnioski, odrzucono za zbyt małą liczbę punktów 4 wnioski, w 2014 przyjęto 3 wnioski, wniosku ZG akurat nie przyjęto i w 2015 r. również 3 wnioski. W 2016 r. faktycznie był tylko jeden wniosek z zarządu głównego, ale w poprzednich latach było co najmniej tyle co w 2017 r. W sumie, na tych pięć lat to nie było dużo, zważywszy na proporcje między organizacjami: nasz związek może złożyć najwyżej cztery projekty i tyle zrealizować, a Caritas, czy UTW po 14. Kwota ogólnej dotacji oczywiście bardzo się różni na niekorzyść naszego stowarzyszenia.

Rozumiem, że wchodzi w grę względy formalne. Myślę, że tutaj tego nie przeskoczmy, bo wielokrotnie już zwracaliśmy się w tej sprawie, żeby nasz związek potraktować inaczej. Oddziały PZERIi istotnie nie mają osobowości prawnej, ale to wynika ze statutu. Nasza kadencja trwa pięć lat, zjazd będzie za dwa lata. Jeżeli zjazd się zgodzi na zmianę tego zapisu i następnie rejestrację oddziałów, które zechcą uzyskać osobowość prawną, to jeszcze przez dwa lata będzie trwała taka sytuacja.

Mamy tylko, jedną, jedyną prośbę – w każdym regulaminie konkursu jest odnośnik, który nas trochę krępuje. Mianowicie, że oddziały terenowe, które nie mają osobowości prawnej, mogą aplikować w konkursie, o ile podlegają bezpośrednio zarządowi głównemu. Nie do końca tak jest, bo przyjmowano wnioski również od oddziałów rejonowych, sporadycznie, ale jednak. Dobrze by więc było, żeby to doprecyzować, żeby nie dochodziło do takich sytuacji, że my tłumaczymy oddziałom, że nie mogą brać udziału, a potem one składają ofertę i ta zostaje przyjęta. To wszystko na ten temat. Zwróć jeszcze uwagę na pewną dysproporcję – cztery projekty PZERIi w 2017 r. dotyczyły większej liczby beneficjentów niż np. 14 wniosków Caritas.

Przewodnicząca poseł Małgorzata Zwiercan (WiS):

Dziękuję bardzo pani. Kto z państwa posłów chce zabrać głos? Nasz gość. Bardzo proszę.

Wiceprezes Zarządu Grochowskiego Uniwersytetu Trzeciego Wieku w Warszawie Stanisław Trzmiel:

Nazywam się Stanisław Trzmiel, reprezentuję Grochowski Uniwersytet Trzeciego Wieku w Warszawie. Proszę państwa, mój uniwersytet jest bardzo prężny, ma 20 sekcji, edukuje się w nim 320 osób. Chciałbym się poskarżyć w sprawie pozyskiwania dotacji z ASOS. Dwa lata temu zakończyły się dobre czasy, dano nam do zrozumienia, że nie będziemy otrzymywali dofinansowania. Wobec tego chcę powiedzieć, że w Warszawie jest 50 uniwersytetów, co stanowi mniej więcej 10 procent ogólnej liczby UTW w kraju. Przeliczyłem, że w moim UTW koszt edukacji, którą zapewniamy, wynosi 400 zł na jed-

nego podopiecznego: z czesnego dajemy 250 zł, pozostałą resztę, czyli 150 zł, pozyskujemy z dotacji. O dotacje coraz trudniej, istnieje więc obawa, że będziemy musieli obniżyć poziom, bo inaczej nie sprostamy wydatkom.

Słuchacze UTW mają bardzo niskie emerytury i nie stać ich, żeby płacić więcej niż 250 zł w skali roku. Ci z wyższymi poborami emerytalnymi mówią, że to nie jest wielka kwota, ale jeśli ktoś miał 800 zł, a teraz dostaje 1000 zł, bo tyle wynosi najniższe uposażenie emerytalne, to pamiętając o wszystkich opłatach, stwarza to dla niego poważny problem. Coś z tym trzeba zrobić.

Występuję do pani minister, abyśmy, tak jak kiedyś, mogli otrzymywać dotacje, bo to nas mocno wspiera, żeby również dla 50 UTW w Warszawie była przeznaczona jakaś pula. Tyle bym chciał powiedzieć. Liczę na to, że państwo przywróci dobre zwyczaje i Warszawa również będzie otrzymywała dotacje z ASOS.

Przewodnicząca poseł Małgorzata Zwiercan (WiS):

Dziękuję bardzo. Czy ktoś jeszcze z państwa chce zabrać głos? Bardzo proszę.

Prezes Krajowego Sztabu Ratownictwa Społecznej Sieci Ratunkowej Jerzy Płókarz:

Jerzy Płókarz, Krajowy Sztab Ratownictwa Społecznej Sieci Ratunkowej. Chciałbym przedstawić punkt widzenia naszej ogólnopolskiej organizacji. Przez wiele lat zwracaliśmy uwagę, że środki w olbrzymim zakresie są przeznaczane na działalność zarobkową, prowadzoną pod przykrywką organizacji społecznej. Znaczna część tych pieniędzy była przez polskie państwo po prostu marnowana, bo ci ludzie bardzo często nie działali z chęci niesienia pomocy, tylko z chęci zarobku. Jeżeli któreś ministerstwo, albo któryś urząd zapłaci, to oni zrobią daną pracę, a jeśli nie zapłaci, to ich starsi ludzie już w ogóle nie obchodzą.

W ostatnim czasie odczuliśmy wyraźną zmianę. Ministerstwo np. zadaje pytanie, jaka jest szansa, że będziecie dalej działać, w tym roku dostaniecie dofinansowanie, ale czy w następnym też będziecie działać na rzecz osób starszych? Zaczęto oceniać, czy rzeczywiście jest to działalność społeczna, realnie nakierowana na pomoc i jedynie wspierana, a nie wykupywana usługa jak w zakładzie pracy. Uważam, że jeśli ktoś ma płacić za pracowników... Nie mówię, że to źle, bo każdy medal ma dwie strony, ale de facto jeżeli coś się opiera wyłącznie na pracownikach etatowych, to wiadomo, że jak będzie mniejsza dotacja i jak nie starczy jej, to ci ludzie powiedzą, dziękuję, skończyła się płaca, skończyła się moja praca.

Nasza organizacja zawsze opierała się na społecznikach, których ewentualnie wspieramy, zwracając ponoszone przez nich koszty w związku z działaniami. Jeśli okazuje się, że w danym roku dostajemy mniej, to ci ludzie nadal pracują, z całego serca niosą pomoc, bo oni mają ideę. Ci, którzy tylko patrzą, na co są dofinansowania i robią tylko to, na co dają, nie mają tak naprawdę żadnej własnej idei. Myślę, że ten kierunek jest jednak istotny, żeby wspierać organizacje, które będą działały. Wielkością organizacji nie jest wysokość budżetu, tylko wartość społecznych działań niepokrytych z dofinansowań.

Nasza organizacja nie ma wielu milionów złotych dotacji, ale np. sumaryczna wartość naszych działań w ciągu roku, liczona według minimalnej stawki wynagrodzeniowej, wynosi ponad 40 mln zł. Więc się pytam – która organizacja jest duża, ta, co dostała miliony z budżetu, czy ta, która podejmuje olbrzymie działania pro publico bono? Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Małgorzata Zwiercan (WiS):

Dziękuję bardzo. Czy ktoś z państwa chce zabrać głos? Nie widzę.

Pani minister, ja bym jeszcze miała pytanie. Czy mogłaby pani podać dane o liczbie organizacji, które złożyły wnioski o dofinansowanie – chodzi mi o wszystkie organizacje, fundacje i stowarzyszenia, a więc te, które się nie mieszczą w ramach tych trzech dzisiaj omawianych. Drugie pytanie, czy jest informacja, ilu ogólnie beneficjentów-osób starszych, zostało „zaopiekowanych” we wszystkich priorytetach? Dziękuję. Bardzo proszę panią minister o odpowiedź na zadane pytania.

Podsekretarz stanu MRPiPS Elżbieta Bojanowska:

Państwo przewodniczący, panie i panowie posłowie, szanowni państwo. Zacznę od PZERiI. To, co podkreślałam i co, myślę, jest ważne – jeżeli chcą państwo uczestniczyć w róż-

nego rodzaju konkursach, to jednak namawiałabym, co od początku robię, żeby oddziały zdobyły osobowość prawną, bo to znacznie ułatwia pracę, co wyraźnie widać po Caritas. Każdy jego oddział składał oddzielnie swoją ofertę, Caritas Polska oddzielnie, Caritas diecezjalny oddzielnie. Podobnie jest z UTW.

Odpowiadając panu. Ja bym stwierdziła, że UTW w sposób szczególny zostały wzmocnione, bo w 2017 r. MNiSW po raz pierwszy ogłosiło konkurs dotacyjny, przeznaczając na ten cel 6 mln zł, skierowanych tylko do UTW. A Program ASOS jest skierowany do wszystkich organizacji pozarządowych działających na rzecz i na polu osób starszych. Tak już jest, że tort jest zawsze za mały, rozumiemy to i wiemy, że chciałoby się więcej.

Odnosnie do pytania pani przewodniczącej. Nie mam teraz takich ogólnych danych. Przedstawialiśmy je w sprawozdaniu ASOS i to sprawozdanie jest zapowiedziane w planach pracy Komisji na ten rok. Powiem tylko ogólnie, ile wpłynęło ofert w 2017 r. W I Priorytecie było 511 ofert, w II 632 oferty, w III 165 ofert, w IV 339 ofert. Z wniosków wynika, że w 2017 r. w różnego rodzaju działaniach ASOS weźmie udział około 180 tys. osób. Jakie będzie wykonanie? Jeszcze nie mamy, jak mówiłam, sprawozdań, one będą dopiero w połowie marca br. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Małgorzata Zwiercan (WiS):

Dziękuję bardzo. Jeszcze pytanie do tego punktu? Bardzo proszę.

Słuchaczka Mazowieckiego Uniwersytetu Trzeciego Wieku w Warszawie Grażyna Andziak-Ziemieńska:

Grażyna Ziemieńska, jestem słuchaczką Mazowieckiego UTW. Od razu mówię, nie znam się na sprawach finansowych. Ale w odniesieniu do pana, który wspomniał o małym dofinansowaniu. Myślę, że jak zawsze problem tkwi we współpracy. Pozwolę sobie Szanownej Komisji i pani minister serdecznie podziękować za inicjatywy, dzięki którym istnieje np. olimpiada senioralna, na którą, wiem, są spore pieniądze (miałam okazję już być parę razy), ale również małe, lokalne inicjatywy... Ja dużo chodzę, dużo się dowiaduję, dużo słucham i nawet miałam okazję uczestniczyć w fantastycznym programie, na który zostały przekazane pieniądze przez PCK Ciechanów. Proszę nie pytać, jak się dostałam. Było cudnie.

Kiedyś sugerowałam, że największym chyba problemem jest informacja dla seniorów, ale zakładam, że już coraz więcej seniorów jest takich wścibskich i ciekawskich jak ja, w związku z tym dużo mogą się dowiedzieć m.in. dzięki kontaktom. Ale chyba za mała jest współpraca między poszczególnymi UTW. Jest np. olimpiada, przyjeżdża na nią parę osób z Warszawy, chętnych byłoby więcej, ale problem jest w dojeździe, prywatnie szukamy kontaktów i wtedy okazuje się, że UTW z Legionowa, czy z jakiejś dzielnicy Warszawy może pomóc. Gdyby kontakty były bardziej oficjalne, wszystko byłoby gładziej.

Serdecznie dziękuję. Zawsze mówię coś krytycznego, ale te inicjatywy i dofinansowania ASOS dla seniorów – naprawdę peany pod adresem pomysłodawców i decydentów. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Małgorzata Zwiercan (WiS):

Dziękuję bardzo. Tu chyba nie ma konieczności odpowiedzi.

Przechodzimy do drugiego punktu posiedzenia Komisji – rozpatrzenia informacji Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego na temat działalności UTW. Poproszę o przedstawienie informacji pana Piotra Müllera, podsekretarza stanu MNiSW. Bardzo proszę.

Podsekretarz stanu Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego Piotr Müller:

Szanowna pani przewodnicząca, szanowne panie i panowie posłowie, szanowni państwo, zgromadzeni goście. Działalność UTW, które funkcjonują w obszarze nauki i szkolnictwa wyższego, przed 2017 r. nie była finansowana przez nasze ministerstwo. Dopatrując się pewnej luki w zakresie konieczności wsparcia tego typu inicjatyw, stworzyliśmy w 2017 r. program, który dofinansował działalność UTW w wysokości 4 mln zł. Z uwagi na to, że to był w zasadzie program pilotażowy, zdecydowaliśmy się na taki sposób rozliczania, w którym organizacje będą łączyły różne UTW, krótko mówiąc, będą koordynatorem działań na poziomie poszczególnych województw.

W 2017 r. było to 16 projektów, wzięły w nich udział 103 UTW, ponieważ organizacje, które otrzymały środki finansowe, były zobowiązane, aby przeprowadzić co najmniej w kilku UTW wspólne działania na rzecz tych placówek. Wśród 16 dotowanych organizacji, blisko połowę stanowią uczelnie. Środki finansowe dystrybuowane przez MNiSW są wypłacane w ramach instrumentów finansowych przewidzianych w ustawie o zasadach finansowania nauki, w związku z tym instytucje, mające prawo składać wnioski o wsparcie swych działań, nie są tak szerokie, jak np. wymienione tutaj wcześniej przez panią minister. Ustawa ogranicza je do jednostek naukowych, uczelni oraz podmiotów działających na rzecz nauki, czyli instytutów pracujących bezpośrednio na rzecz nauki. Jest to więc nieco węższy krąg podmiotów, które mogą to robić, ale wynika to z ograniczeń ustawowych specyficznych dla naszego sektora.

Organizacje, które złożyły wnioski i otrzymały dofinansowanie, znajdują się niemal w każdym województwie, z wyłączeniem chyba dwóch czy trzech województw. Łącznie, o czym wspominałem, ta kwota wynosiła blisko 4 mln zł. Z uwagi na to, że dopiero pierwsza edycja jest za nami, podmioty, które wnioskowały o dotacje, mogą składać swoje sprawozdania finansowe do 15 lutego br. Wtedy będziemy w stanie ocenić, jaka była efektywność tego programu i wyciągnąć pierwsze wnioski w celu poprawy programu na kolejny rok 2019.

Edycję na 2018 rok ogłosiliśmy w minionym roku. Jest ona sformułowana na podstawie wniosków, które udało nam się „wyciągnąć” jeszcze przed wysłaniem sprawozdań z działalności za poprzedni rok. W tym roku dotacja wyniesie aż 6 mln zł i będzie mogło ją otrzymać do 20 organizacji. Stworzony przez nas mechanizm zakłada, że dofinansowane organizacje muszą współpracować co najmniej z trzema funkcjonującymi obecnie UTW oraz założyć co najmniej dwa nowe UTW. Jest to bardzo ważne, ponieważ chcemy, żeby dotowane przez nas działania również poszerzały aktywność UTW, szczególnie w mniejszych miejscowościach. Zgłaszają się uczelnie, które np. w okolicznych powiatach zakładają uniwersytety i emanują swoim doświadczeniem naukowym głównie w zakresie tworzenia kolejnych UTW i działaniach na rzecz społeczności lokalnych. Warto zaznaczyć, że działalność jest prowadzona głównie przez pracowników naukowych i dydaktycznych powiązanych z uczelniami (wynika to także z ograniczeń ustawowych), co również ma zapewnić wysoki poziom prowadzonych zajęć, mają one oczywiście dosyć szeroki charakter, bo to nie zawsze są zajęcia typowo naukowe, ale również z zakresu kultury czy sportu.

Podsumowując. Jesteśmy w stanie po roku działalności, niestety nie tak bogatej i wieloletniej, o jakiej przed chwilą pani minister informowała, wyciągnąć takie wnioski, że przede wszystkim ułatwienie w postaci finansowania przez organizację, która łączy kilka uniwersytetów III wieku, jest raczej rozwiązaniem trafnym, ponieważ umacnia współpracę pomiędzy poszczególnymi UTW. Szczególnie cieszy nas, że uniwersytety, uczelnie, akademie czy politechniki również chętnie podejmują takie działania, wiedząc, że jest to jeden z celów uczelni, czyli realizowanie misji społecznej odpowiedzialności nauki. I to same uczelnie bezpośrednio realizują te działania, zachęcają do wstępowania w mury uniwersytetów, w dosłownym tego słowa znaczeniu, co też jest dla nas działaniem niezwykle istotnym właśnie w kontekście misji, o której mówimy, czyli nauki przez całe życie. Zresztą wiele uniwersytetów, co bardzo cieszy, powoli zaczyna nawet tworzyć programy studiów bezpośrednio dla seniorów. Są to studia stacjonarne, realizowane w odpowiednich godzinach, bezpłatne i kończą się dyplomem licencjata albo magistra. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Małgorzata Zwiercan (WiS):

Dziękuję bardzo, panie ministrze. Otwieram dyskusję. Kto z państwa posłów, naszych gości chce zabrać głos? Bardzo proszę, panie przewodniczący.

Poseł Michał Szczerba (PO):

Panie ministrze, cieszymy się, że na posiedzeniu Komisji Polityki Senioralnej pojawił się ten temat, projekt dotyczący wsparcia UTW został bowiem już uruchomiony, ale nie był jeszcze przedmiotem dyskusji w Komisji. Oczekiwałem, że przy okazji prezentowania przez państwa projektu, poznamy również pewnego rodzaju sprawozdanie z tego zada-

nia, które państwo ogłosili i które było realizowane przez ministerstwo. Mówię o czterech milionach złotych na wsparcie UTW w roku 2017. To, co mnie najbardziej uderza, co warto też powiedzieć w Komisji, to dosyć duża nietransparentność procedury związanej z konkursem na wybór tych 16, jak określa to regulamin, operatorów.

Wszyscy wiemy, że w Polsce jest około 560 UTW, istnieją struktury ponadregionalne, ogólnokrajowe, które zrzeszają UTW, one też brały udział w tym konkursie. Po pierwsze, nie ma informacji – ja się jej nie doszukałem, panie ministrze, a te standardy obowiązują w ASOS, więc chciałbym, żeby państwo o tym wiedzieli – dostępnej w internecie na temat zespołu oceniającego projekty, brak również informacji, jakie podmioty złożyły wnioski w ramach konkursu. Są wyłącznie nazwy 16 podmiotów, które otrzymały wsparcie. Wynosi ono 4 mln zł, czyli około 300 tys. zł na jedną organizację.

Wyłonione przez państwa podmioty, ogólnie mówiąc, nie są organizacjami znanymi w środowisku UTW, a mówię to jako osoba, która w 2010 r. stworzyła Parlamentarny Zespół ds. UTW i uczestniczyła we wszystkich ważnych wydarzeniach tego środowiska przez ostatnie lata. Nie znałem wcześniej Stowarzyszenia Ziemi Buskiej, nie znałem Beskidzkiego Instytutu Nauki o Człowieku, Fundacji Sadownia, Stowarzyszenia Wspólnie dla Dobra, czy Instytutu Inicjatyw Wschodnich – to są podmioty, które otrzymały po 300 tys. zł i organizowały zadania na terenie jednego województwa.

Konkretne pytania do pana ministra – jaki był skład komisji oceniającej, kto oceniał projekty i dlaczego informacje o złożonych wnioskach są tak ubogie i ograniczają się wyłącznie do podania nazw podmiotów, które otrzymały wsparcie? Do tej pory nie wiemy, ile podmiotów w tym konkursie wzięło udział. Wszystkie informacje, które mamy, pochodzą z ministerstwa pracy, bo tam te standardy zostały wypracowane.

W tym roku państwo przekazują 6 mln zł na to samo działanie, oczekivalibyśmy, żeby ono było bardziej transparentne. Państwo mówią, że beneficjentem są oczywiście UTW, ale gdybym był złośliwy, to bym powiedział, że beneficjentami jest przede wszystkim tych 16 organizacji. Zaskakują niektóre pozycje beneficjentów. Są tam uczelnie albo nawet jednostki organizacyjne w ramach uczelni, np. wydział hodowli zwierząt, który otrzymał dotację na wspieranie UTW. Nie są to małe środki, uniwersytety III wieku czekają na nie, warto więc, żeby ten proces był bardzo przejrzysty i tego będziemy oczekiwali.

Drugie pytanie – czy to się zmieniło? Państwo w nowym konkursie, który znalazł się na stronach internetowych, mówią o tym, że o dofinansowanie mogą się ubiegać trzy grupy podmiotów: jednostki naukowe, uczelnie i podmioty działające na rzecz nauki. Czy w związku z tym zmieniła się koncepcja konkursu? Wcześniej mieliśmy do czynienia z organizacjami pozarządowymi o charakterze mikro, bo oczywiście Stowarzyszenie Ziemi Lubuskiej to jest, jak rozumiem, jeden powiat i pewnie cele też są związane z funkcjonowaniem tego powiatu, a nie z realizowaniem zadań o charakterze regionalnym. Czy to się zmieniło, czy teraz też będą mogły startować w konkursie organizacje pozarządowe, czy państwo ograniczyli grupę podmiotów?

Ostatnie pytanie – czy MNiSW, skoro otworzyło się na działalność UTW, podobnie jak wiele uczelni publicznych i niepublicznych, zamierza dokonać jakichś zmian w ustawie Prawo o szkolnictwie wyższym, które by tę formę współpracy jeszcze bardziej doprecyzowały? Przypomnę tylko, że w ustawie o samorządzie gminnym wprowadziliśmy już określenie Uniwersytet Trzeciego Wieku w art. 5c, więc można by było pracować nad tym, żeby stworzyć definicję.

Pan minister pewnie o tym wie, że uczelnie wyższe otwierają swoje przestrzenie dla UTW, korzystając z zapisu w ustawie o szkolnictwie wyższym, który dotyczy współpracy ze społecznością i działań na rzecz społeczności lokalnej. W odniesieniu do niektórych uniwersytetów czy uczelni wyższych jest to przepis wystarczający wtedy, gdy istnieje wola rektora czy władz uczelni. W niektórych przypadkach rektorzy decydują jednak, że nie mogą bezpłatnie udostępniać pewnych sal dydaktycznych czy wykładowców, uznając, że ten przepis nie jest wystarczający. Czy w tym zakresie prowadzili państwo jakieś analizy? To wszystkie uwagi.

Przewodnicząca poseł Małgorzata Zwiercan (WiS):

Dziękuję bardzo. Czy będą jeszcze jakieś pytania z sali? Nie ma. Chcę się odnieść do wypowiedzi pana przewodniczącego. Z jednej strony bardzo mnie cieszy, że pan przewodniczący tak bardzo się interesuje seniorami w UTW. Powiedział pan, że dziewięć czy 10 lat temu założył pan w Sejmie Parlamentarny Zespół ds. UTW, w tej kadencji również, chyba na początku 2016 r., tyle że, panie przewodniczący, pana zespół, poza wyborem przewodniczącego, nie odbył ani jednego posiedzenia. To gdzieś się mija...

Poseł Michał Szczerba (PO):

Jest pani ostatnią osobą, która powinna kogokolwiek oceniać. Parlamentarny zespół funkcjonuje i funkcjonował...

Przewodnicząca poseł Małgorzata Zwiercan (WiS):

Ja prowadzę to posiedzenie Komisji, panie przewodniczący i proszę nie zabierać głosu, bo go nie udzieliłam panu. Bardzo proszę...

Poseł Michał Szczerba (PO):

... już w latach, kiedy nie było jeszcze Komisji Polityki Senioralnej. A kiedy jest już stała Komisja...

Przewodnicząca poseł Małgorzata Zwiercan (WiS):

Bardzo proszę...

Poseł Michał Szczerba (PO):

... te aktywności prowadzimy tutaj, a nie na posiedzeniu Komisji.

Przewodnicząca poseł Małgorzata Zwiercan (WiS):

Czy ktoś z państwa chce jeszcze zabrać głos? Bardzo proszę.

Prezes Krajowego Sztabu Ratownictwa Społecznej Sieci Ratunkowej Jerzy Płókarz:

Jerzy Płókarz, Krajowy Sztab Ratownictwa Społecznej Sieci Ratunkowej. Panie przewodniczący, to nie jest tak, że transparentność została wcześniej wypracowana. Dochodziło przecież do tego, zawsze o tym mówiłem, że w poprzednich kadencjach również, a może zwłaszcza wtedy, zamiast przejrzystości było mydlenie oczu. Mają oceniać eksperci, których nazwiska są utajnione. Jak ja np. mogłem stwierdzić, czy człowiek, który dostał do oceny wnioski naszej organizacji, nie został z niej relegowany? Nie mam możliwości takiej oceny, a jesteśmy organizacją ogólnopolską, jedną z większych, działamy w 310 miastach. Zasady, które obowiązywały, w znacznym stopniu odbiegały od tego, co powinno być.

Abstrahuję od tego, który rząd rządzi – ale to rząd tworzy politykę społeczną kraju, to rząd nadaje kierunki działań, a my mamy wspierać te kierunki. A zaczęto robić w ten sposób, że minister miał do dyspozycji 10% z ogólnej puli, o reszcie decydowali eksperci. Tworzyło się takie koło wzajemnej adoracji, na dodatek utajnione i z transparentnością to naprawdę miało niewiele wspólnego. Dochodziło wręcz do sytuacji, że ktoś zgłaszał, że w ocenie wniosków są bzdurne uzasadnienia, minister przyznawał rację, ale ma związane ręce, bo wymyślono regulamin, że rządzić mają organizacje, a nie rząd i nie ministerstwo. To albo, albo. Jeżeli będę chciał uczestniczyć w rządzeniu, rozpocznę działalność i zapiszę się do partii politycznej, a jeżeli działam pro publico bono, to jedynie zgłaszam wnioski, postulaty itd. Trzeba to rozróżniać. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Małgorzata Zwiercan (WiS):

Dziękuję bardzo. Czy jeszcze ktoś z państwa chce zabrać głos? Bardzo proszę.

Stały doradca Komisji dr n. med. Rafał Sapuła:

Rafał Sapuła, doradca Komisji. Szanowna pani przewodnicząca, szanowny panie ministrze. Wiadomo, że wszystkie konkursy budzą pewne emocje. Gdy analizuje się ostatnie konkursy dotyczące działalności UTW, nasuwa się uwaga, że jednak UTW z mniejszych miejscowości, z miast powiatowych, tam gdzie uczelnie działają może mniej ekspansywnie, mają zdecydowanie mniejsze szanse na pozyskanie środków. Jest im ciężiej, trudniej jest też pozyskać kadrę do prowadzenia atrakcyjnych wykładów. Może warto by było

się zastanowić nad systemowymi rozwiązaniami, motywującymi uczelnie właśnie z tych mniejszych ośrodków?

W zasadzie w każdym powiatowym mieście są wyższe szkoły zawodowe, niepubliczne uczelnie, które chętnie by się w to zaangażowały. Może poza rozwiązaniami konkursowymi warto by było stworzyć systemowe rozwiązania, umożliwiające ocenę kryteriów, nadawanie statusów UTW, oceny działalności tych placówek i wtedy stworzenie systemu finansowania. Poza tym warto by też było zastanowić się nad tym, aby, opierając się na uczelniach mających doświadczenie w pracy z osobami starszymi, stworzyć system szkolenia dla liderów UTW, chociażby nawet z zagadnień pozyskiwania środków, prowadzenia zajęć, aby były one jak najbardziej atrakcyjne. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Małgorzata Zwiercan (WiS):

Dziękuję bardzo. Jeszcze pani przewodnicząca. Bardzo proszę.

Poseł Krystyna Wróblewska (PiS):

Pani przewodnicząca, panie i panowie posłowie, panie ministrze, zaproszeni goście. Po wysłuchaniu sprawozdania pana ministra bardzo mnie ucieszyło, że po raz pierwszy MNiSW ogłosiło konkurs dla UTW. Jest to dodatkowy zastrzyk pieniędzy i kiedy słyszymy, że mamy już nie cztery, ale sześć milionów złotych na ten rok, to oznacza, że ministerstwo widzi taką potrzebę.

Dziękuję za głos pana doradcy, bo my, jako Komisja, i państwo możemy podpowiadać ministerstwu różnego rodzaju rozwiązania. Myślę, że po to jest właśnie Komisja, po to tutaj dyskutujemy, żeby konkursy były ciekawsze i atrakcyjniejsze.

To co mi się spodobało w tym konkursie, to fakt, że dzięki niemu będziemy powiększać liczbę UTW. Jestem na uniwersytecie m.in. rzeszowskim, tam bardzo dobrze działa UTW, na innych uczelniach również, oczywiście UTW są tworzone także w innych miejscach i to jest bardzo ważne. Bardzo dziękujemy ministerstwu za zaangażowanie, liczymy, że w następnych latach dofinansowanie UTW będzie jeszcze większe.

Mamy wszyscy świadomość, że wydłuża się wiek życia, że seniorzy są w coraz lepszej kondycji zdrowotnej. Ja się bardzo cieszę, że pan premier Mateusz Morawiecki dużą część wystąpienia, ostatnio nawet telewizyjnego, wspólnie z panią minister Rafalską, poświęcił seniorom. Myślę więc, że teraz i pieniędzy dla seniorów będzie więcej. Razem z panią przewodniczącą i całym prezydium będziemy się o to starali.

Wiadomo, że kiedy jest konkurs, powołuje się komisję, ekspertów i myślę, że tutaj na pewno transparentność została zachowana. Trochę wiary. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Małgorzata Zwiercan (WiS):

Dziękuję. Bardzo proszę, panie ministrze, o odpowiedź na zadane pytania.

Podsekretarz stanu MNiSW Piotr Müller:

Dziękuję bardzo. Chciałbym się odnieść najpierw do uwag pana posła Michała Szczerby. Odbieram je, mam nadzieję, jako życzliwe. Pewnie pan poseł zdaje sobie sprawę, że ustawa o zasadach finansowania nauki, dzięki której korzystamy z możliwości finansowania UTW, ma niestety tę ułomność, że mówi również o działaniach o charakterze innowacyjnym, a tu bardzo istotne są prawa autorskie. Pewne rzeczy dotyczące wniosków są również objęte ochroną i to powoduje niepublikowanie określonych obszarów wniosków. Na szczęście w nowej ustawie to zmieniamy. Ustawa Prawo o szkolnictwie wyższym, konsolidująca cztery ustawy obecnie obowiązujące, pozwala ministrowi tworzyć nowe programy, które nie są objęte tymi przepisami. Po prostu musieliśmy to zrobić, jeżeli chodzi np. o nieudostępnianie całych wniosków.

Skład komisji jest transparentny, jawny, publikowany – tak jak wymaga zarządzenie wydane przez ministra.

Jeżeli chodzi o liczbę złożonych wniosków, faktycznie nie powiedziałem o tym. W pierwszej edycji było 85 wniosków.

Czy nie są to podmioty znane? Uniwersytet Wrocławski jest raczej znany. Pan wymienił kilka podmiotów, z przykrością to stwierdzam, z uśmiechem na twarzy, gdy mówił o tych z małych miejscowości. Bez urazy, ale czy to coś złego? Trochę to pan sugerował. Nabijanie się z nazw tylko z tego powodu, że ktoś jest z małej miejscowości, uważam

po prostu za niestosowne. Oczywiście w Uniwersytecie Warszawskim czy w Warszawie jest dużo fajnych UTW, ale chciałbym i marzę o tym, aby ta sieć była w całym kraju.

Nawiązując też do tego, co pani przewodnicząca mówiła, w tym roku też jest wymóg tworzenia nowych UTW. Pewnie powinniśmy uściślić to. Nowa ustawa Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce pozwoli nam pewne kryteria doszczegółowić, aby programy były pełniejsze. Faktycznie, być może powinniśmy wymuszać większe szczegóły na realizatorach.

Zmiany w szkolnictwie wyższym. Tutaj słuszna uwaga pana posła. W nowej ustawie wprowadzamy o wiele szerszą autonomię uczelni niż w obecnych przepisach Prawa o szkolnictwie wyższym, uczelnia będzie mogła stworzyć w statucie taką jednostkę jak UTW prosto z nazwy. Myślę więc, że ten pana postulat się spełni przez generalne przepisy, które proponujemy w konstytucji dla nauki.

Czy trzeba tworzyć np. przepis prawa, bo też pojawiła się taka uwaga, regulujący status UTW? To już jest generalne pytanie pewnie do Komisji, do pań i panów posłów, czy taką kategorię prawną tworzyć. Wydaje mi się, że ona nie jest konieczna z tego powodu, że mogłaby zawęzić niepotrzebnie działalność; np. UTW, które są w uniwersytetach, musiałyby formalnie tworzyć się gdzieś na zewnątrz. Myślę, że szersze klauzule, które by obejmowały podmioty działające na rzecz seniorów, są trafniejsze.

Dziękuję też za miłe słowa, jeżeli chodzi o kwestię stworzenia samego programu. Chciałbym jednoznacznie podkreślić, że jesteśmy otwarci na wszelkie konstruktywne uwagi i również, panie pośle, chcę podziękować za te, które pan zgłosił, bo to jest pilotażowy projekt.

Nie ma szczegółowych informacji za 2017 r., jeżeli chodzi o wykonanie, bo tak jak wspominałem, podmioty składają sprawozdania do 15 lutego, byłoby więc wróceniem z fusów i nieodpowiedzialnością z naszej strony, gdybyśmy już mówili o konkretnych efektach. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Małgorzata Zwiercan (WiS):

Dziękuję bardzo, panie ministrze. Jeszcze są dwa pytania, od pana przewodniczącego i od pana posła. Bardzo proszę.

Poseł Michał Szczerba (PO):

Panie ministrze, dziękuję za odpowiedzi na pytania. Rozumiem, że te wszystkie okoliczności prawne nie stanowią przeszkody dla ministerstwa, żeby wskazało na stronie internetowej 85 czy 86 podmiotów, jak pan wspomniał, które złożyły wnioski. To jest pewien standard informacji publicznej i powinien być zrealizowany. ASOS zamieścił listę wszystkich 1600 podmiotów ubiegających się o dotację, niezależnie od tego, czy otrzymały je, czy nie, więc również MNiSW może się postarać, abyśmy poznali wszystkie podmioty zgłaszające się do konkursu.

Powiedział pan, że jest przygotowywane zarządzenie ministra dotyczące tegorocznego programu. Chciałbym zobaczyć zarządzenie ministra i wykaz nazwisk ekspertów, którzy ocenili i wybrali tych 16 podmiotów.

Nikt się nie nabija z małych miejscowości, panie ministrze, proszę nie widzieć mojej złej woli, mówiłem po prostu o tym, że są to podmioty nieznanne. To nie jest moja ocena, tylko UTW, które zgłaszały podobne uwagi i próbowały też otrzymać od państwa pewne informacje, ale odbijały się, można użyć kolokwialnego zwrotu, jak od ściany.

Mam nadzieję, że pan minister przyjmuje z zyczliwością moje uwagi; chcielibyśmy, żeby szczególnie ministerstwo nauki reprezentowało pewne standardy w swojej działalności. A my będziemy się przyglądać, bo taka jest rola opozycji i pan minister też ma tego świadomość.

Przewodnicząca poseł Małgorzata Zwiercan (WiS):

Dziękuję bardzo. Bardzo proszę, panie pośle.

Poseł Stefan Romecki (Kukiz15):

Szanowni państwo, jako działacz społeczny powiem, że wspieranie stowarzyszeń, fundacji, czy związków emerytów jest to najtańsza forma działania. Trzeba wspierać, choćby na czynsze, na lokale. I cieszy mnie, że jest większa pula pieniędzy, że ministerstwo

i rząd przekazuje coraz więcej na taką działalność, bo na to zasługują ci ludzie za całe lata pracy. Ja sam jestem już emerytem, chodzę nieraz na spotkania do III wieku.

Ale jeszcze chciałbym powiedzieć, że po exposé pana premiera też zadałem pytanie i jakoś nie otrzymałem odpowiedzi – czy będzie waloryzacja emerytur? Żeby emeryci nie dostawali tych okruchów, ochłapów z pańskiego stołu. Myślę, że idzie ku dobremu, że być może wzrośnie emerytura, tak jak i te najniższe zarobki, że ten rząd będzie dbał o emerytów. Sam słyszałem wypowiedź w telewizji premiera Mateusza Morawieckiego, że pochyła się i będzie działał na rzecz seniorów. I jest to dobra prognoza. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Małgorzata Zwiercan (WiS):

Dziękuję bardzo, panie pośle. Ja również wierzę, że rząd Prawa i Sprawiedliwości, zjednoczonej prawicy i pan premier dążą do tego, żeby seniorzy żyli godnie i żeby był większy szacunek dla osób starszych. Myślę, że to jest priorytet również dla naszej Komisji, żeby seniorzy żyli godnie, w coraz lepszym zdrowiu, a ci, którym zdrowie nie dopisuje, mieli odpowiednią, fachową opiekę.

Dziękuję panu ministrowi za odpowiedź na zadane pytania. Stwierdzam, że Komisja zapoznała się z informacją, przyjęła ją do wiadomości. Na tym wyczerpaliśmy porządek dzienny. Zamykam dyskusję oraz posiedzenie Komisji. Dziękuję przedstawicielom ministerstw, dziękuję paniom i panom posłom, dziękuję wszystkim zaproszonym gościom.